

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy hóra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-szólások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. s.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

A mire nem gondoltak.

Pécs, 1897. február 10.

(* *) Észrevétel nélkül, észrevétel nélkül, a legnagyobb csendben ment keresztül a mult esztendőben a torony alatt az a szabályrendelet, mely szerint ezentúl a falragaszok csakis hirdetési oszlopokon és táblákon alkalmazhatók, a melyekre csakhamar akadt is vállalkozó, aki csekély, alig számbavehető összeget fizet ezért a monopoliúmért a városi pénztárba. Mily nagyvárosias szint kölcsönöznek majd ezek a hirdetési oszlopok Pécsnek, gondoltuk, midőn az ige nem lett még testté és e mellett tisztességes megélhetési módot biztosít a bátor, uttörő vállalkozónak, akinek esetleges boldogulásán csak szívből örültünk volna.

Most azonban, miután benne vagyunk s nap-nap után tapasztaljuk eme szabályrendelet áldásait, midőn látjuk, hogy a szabályrendeletben kikötött követelmények csak részben teljesítvék s hozzá még a vállalkozónak a beszédett ragasztási díjak körül követett önkényes eljárása csak a hirdető közönség kifosztását és kizsákmányolását tűzte ki főcéljául, annak a megsarcolt közönségnek, városunk jó hírnevének érdekében kötelességünknek tartjuk szavunkat fölemelni a megkísérlett, sőt már többször is megcselekedett kizsákmányolás ellen, amit a vállalkozó véghez visz.

Először is az a bibi, hogy azok az oszlopok és táblák még ma sem, tehát öt hónap óta a monopoliúm életbeléptetésétől számítva, nincsenek teljes számban és mennyiségben alkalmazva. Legalább is száz darab ilyennek kellene ékeskedni a város utcáin és közterein, s jó, ha valaki ötven darabot össze tud számolni. Ennek a legelső következménye az, hogy azokat a plakátokat csak úgy alkalmazzák a házak falaira, mint a midőn még az érdemes Engelmann familia gyakorolta engedély nélkül való monopoliúmát; meg kell adni, jóval alacsonyabb tarifa mellett, mint a mostani vállalkozó.

Mivel pedig a szükséges kiragasztó alkalmatosságok még nincsenek kellő számban alkalmazva, józan észszel azt lehet gondolni, hogy csak annyi plakátot fogad el kiragasztásra, a mennyit tényleg kiragasztani is képes; következőleg — az engedélyezett tarifa mellett — csak annyi példányért számítja fel a díjakat, a mennyit a valóságban alkalmaz. Azonban egyre-másra kapjuk a panaszokat, nemcsak helybeli cégektől, de fővárosi és külföldi cégektől is, hogy ők száz darab hirdetés kiragasztásért fizettek, jóllehet ez a szám soha sem volt, mert nem is lehetett megtartva.

Nagyobb fajta száz plakátért a megállapított, valószínűleg csak a vállalkozó intenciója szerint megállapított, plakát

felragasztásáért egy napra 8 frt jár, ha ez három napig marad az oszlopokon, akkor 24 frt, vagyis oly összeg, a mennyit sem Budapesten, sem Bécsben, sem Párizsban nem követelnek. És ennek a drága tariffának még gyakori a túllépése is. Ekklatáns például szolgálhat egy helybeli zeneműkereskedőcég, aki egy hangversenyző művésznő plakátjait akarta kifüggesztetni s 60 darabért 30 forintot követelt tőle.

Eltételezve attól, hogy nem arra való a pécsi kereskedővilág, hogy oktanul és indokolatlanul nyúzassa magát, de az már városunk reputációja érdekében még sem járja, hogy hire menjen a művelt külföldön, hogy Pécssett megszarolják az idegent már akkor is, midőn lábát még be sem tette a városba. Engelmann száz ilyen természetű, tényleg kiragasztott plakátért három forintokat számított föl, most pedig a problematikus hatósági védelemért ezt a régi tariffát 10-szeresen kell tulfizetni csak azért, hogy a vállalkozó ne veszítsen bele az üzletébe.

Utóvégre is Pécs nem menedékház, amely köteles eltartani a saját ügyetlen embereit: tessék megszolgálni becsületesen, úgy szívesen fizet a közönség, de magát kijátszani nem hagyja. Miért fizessen valaki száz darabért megszabott díjakat, mikor csak ötven lesz tényleg effektuálva

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

A bakfis.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Természet, te felséges szülötte a mindenhatóságnak, mily kifürkészhetetlenek a te titkaid!

Ki készíti a kis pacstírtát, mely az első tavaszi napsugárban fürödve, hangoztatja édes danáját, párját hívja, hogy kis fészket segítse meggabalyítani; vagy honnét ered a fülemüle ösztöne, midőn holdvilágos éjjelen elcsattogja kicsi hölgyének szive édes óhajait.

Mit gondoltok, miről beszél neki?

Érteni nem értjük, de magyarázatát megtaláljuk! A kis nőcske szorgalmasan gyűjti össze erdőn, mezőn a hosszú moha szálakat, felkeresi a tövisbe akadt állati szőröket, s gyapjút és ügyesen fonogatja a galagonya rejtett ágai közé puha otthonát — fészket.

Az ösztönt erre a tavasz adja meg. Midőn a nőnél is beáll a szív tavasza, midőn érzi a hosszú ruhát kapott bakfis, hogy megmagyarázhatlan érzelmek lepik meg, apró kezeit dobogó szívére szoritva úgy el tud mélázni a vad gerle szomorú bugásán. Vajjon miről is beszélhet az?

Sokat hallott a nevelőintézetben a nagyobb leányoktól a szerelemről, de oly furcsákat beszéltek arról: fájdalom, mely boldogit, boldogság, mely mégis sok fájdalmat okoz, muló álom, délibáb, s hogy van valami a dologban, sejtette, mert sokszor megmagyarázhatatlan volt előtte, hogy éppen az a lány, kire azt mondák, hogy szerelmes, félrevonult a nappal is setét lugas zugába s oly keservesen tudott zokogni.

Istenem, töprengett, tehát igaz, tehát a ki szerelmes, annak nagy bánata van?

Ha a nagyobbaktól kérdezett valamit erről, azok kikacagták, a kisebbek pedig oly bolondokat beszéltek, hogy a szerelem az, ha a leánynak a fiatal ember cukedlit hord, virágot küld s éjjel muzsikáltat neki, így tapasztalták felnőtt nővéreiknél; no tán ez sem az igazi?

De minő tehát az igazi szerelem?

Maga is jót kacagott ezen a gondolaton s tovább sétált a kert kanyargós utain, de gondolatai ismét visszatértek.

A mama is egészen megváltozott, mióta a nevelőből hazajött, sokat beszélt neki, hogy most már ő nagy lány, nem illik fiatal emberek előtt ugrálni, jól meg kell fontolni, mielőtt valamit kimond és még sok más egyebet, de mire való mind ez?

Hisz eddig nem volt kifogása, ha Pálival, a szomszéd birtokos fiával, befutkosták a kertet, ha madár-fészket kerestek s

gondatlanul kergethették a lepkéket, sőt akárhányszor látták, hogy Pali nyakába kapaszkodva vitette is magát, s most mind ez már nem szabad.

Mert nem illik! Mint a mama mondja, de ugyan miért? Bizony most is csak úgy tennék, ha Pali itt lenne, gondolja Annuska.

Ámor hamis istenke, mindent ott van, mindent hall és mindig pajkos csinyen töri fejét, most is válaszként Annuska gondolataira arra vezeti Pali.

Pali öröm-ujjongva, gondatlanul üdvözli Annuskát, észre sem veszi, hogy Annuskának már hosszú ruhája van, pedig ő mindig feltűnőleg azzal foglalkozik, hogy felemelve el ne piszkolódjék. Pali szapora szavakkal mondja el, hogy első utja ide vezetett, hamarabb szabadult meg, mint a többi diákok, mert ő most már érett ember, most már neki nem parancsolnak a tanárok.

— Istenem, be boldog is maga Pali, — sóhajt Annuska bakfis fájdalommal, — lássa, mi szegény leányok, ha megértünk, nekünk azután semmi sem szabad, mert nem illik. Mama már megtiltotta, hogy nem szabad a madár-fészkek után mászkálni, sőt még a réten sem szabad hemperegni, mert én már nagy lány vagyok; ugye Pali, ez azt jelenti, hogy már én is érett vagyok?

Pali hamis mosolylyal nézegeti Annust, megforgatja, csintalan szeme megakad Annus

s miért oly magas összegben, mint seholy világon?

A torony alatti bölcsesség kifolyása ez a monopolum egy is, melyet a régi dicső emlékü, képviselővé avanzsított, azóta nyugdíjazott polgármesterünk honosított meg a „de nobis, sine nobis“ elve alapján. Reméljük és hiszszük, hogy szakitanak már egyszer ezzel a rendszerrel, s jövőben nem fognak ilyen szabályrendeletet szakértő közegek meghallgatása nélkül keresztülhajtani, sőt a nyílt pályázatot sem fogják mellőzni. Mert mint meg vagyunk győződve s biztos tudomásunk van róla, akadtak volna vállalkozó ajánlattevők, akik sokkal olcsóbb tarifa mellett, tehát a közönség kizsákmányolása nélkül, teljesítették volna a plakát-kiragasztásokat, csak hogy ez az eljárás nem illett bele abba a rendszerbe, mely kéz alatt szokta kiadni a városi vállalkozásokat a nyilvánosság teljes kizárásával.

De hát már megvan a baj, a szerződés jogokat biztosít a vállalkozónak; kérjük s figyelmeztetjük reá a mi főkapitányságunkat s a városi tanácsot, hogy ellenőrizze, hatékonyan magyarázza meg a vállalkozónak, hogy a jogok kizárólagossága reá kötelezettségeket is ró, ezeket teljesítse szó és betűszerint való értelemben s ha nem ragaszt föl pl. száz plakátot, hát ne követelje annak a díját, amit nem szolgált meg.

No meg az is előfordul, hogy valakinek nincs is szüksége éppen száz plakátra, csak 25-re. Ebben az esetben a szabályrendelet homályos szövegű szakaszainak magyarázata nem a vállalkozót illeti, hanem az erre hivatott rendőrfőkapitányt, a kiről felteszszük, hogy a közönség jogos és méltányos érdekeit fogja istápolni akkor, midőn összeütközésbe jön a vállalkozó kapzsizásával.

Mert megérhetjük egy szép napon, hogy az a hirdető közönség, megunva a folytonos zsarolásokat, sztrájkot indít a vállalat ellen, kihordatja hirdetéseit, vagy

pedig mozgó plakátokat alkalmaz napszámba fogadott emberek hátán, vagy pedig kézbe adott póznákon, amit megenged még a monopolum is. Akkor lesz csak aztán nagyvárosias kinézése Pécsnek, ha ilyen mozgó plakátok sétálgatnak a város utcáin, a minek legkevésbé a vállalkozó fog örülni. Még nem késő, hisz azért szólaltunk föl, legyen ő is méltányosabb ahhoz a közönséghez, amely után megélni akar, mi sohasem fogjuk cirkulusait zavarni.

Hirek.

Pécs, 1897. február hó 10.

Bálok most és hajdan.

— Egy kis morfondérozás. —

Tessék elhinni, hogy beteg társadalmunk egész kórisméjét — hogy orvosi műszóval fejezzük ki magunkat — megállapíthatjuk egy báli multság tanulságaiból. Vagyis hát van a multságoknak haszonnal levonható morálja is.

A bálokon fásultság, unalom és szertelen túlköltekezés észlelhető. A jókedv fordított arányban áll a rája költött pénzzel s minél fényesebb a parkette, annál spleenesebb a hangulat. Többé kevésbé minden bálon résztvesznek azok, a kik a társadalmi bontonak áldozatot hoztak anyagi romlásuk elősegítésével; többé kevésbé minden bálon megjelenik az üzleti számítás, vagy a nevetség nagyralátás, mely társadalmi torlaszokat alkot s az ugynevezett demokratikus közfel fogást valósággal kompromittálta.

Ezzel szemben valóban bölcseneknek kell tartanunk a letűnt kor szórakozásait, melyek felől bezzeg nagyon alacsony véleményt táplálunk, mikor e multságok szebbek, jobbak, erkölcsösebbek, izléesesebbek, de mindenek felett — olcsóbbak voltak.

Hajdan — és e tekintetben ne méltóztassék valami ásatag kort érteni — nem varázsolták a vixos parkett helyeit a délszaki vidék tündér kertjévé, nem osztogattak szalakba kerülő és a jótékony céloktól megvont finom táncrendeket a hölgyeknek és mégis szebbek voltak a multságok, ha a selyemkultusz s gyémánt világ káprázatos jelenjére gondolunk is.

ezik, de ügyetlen, minden igyekezet hiába, a szép lepke ismét tovább száll.

Annuska belehevül a vadászatba, szemei a pillangóra szegezve, lába alá nem is nézve fut utána.

Ámor nem azért jelent meg, hogy ez zel beérje, egy hangya zombék akad Annus lába elé s ő egy jajkiáltással a földre esik. Pali egy pillanat alatt ott van, felsegíti Annust.

No hála Isten semmi baj, azaz hogy mégis. A nagyon megfeszülő derék gombjából kettő lepattant.

Annuska lebojlott gazdag hajával takarja el szemérmesen a védő sáncok közül kiszabadult keblet s nagy zavarban van. Hogy menjen most Pali-val haza? Nó 'iszen mit mond a mama?

Pali azonnal kész a mentőgondolattal, neki van a kabátjában gombostű, összetűzi, de a gonosz Pali a tűt nem akarja odaadni, követeli, hogy ő tűzhesse össze a kritikus részt. Annuska elneveti magát, nó bizony ő rajta ki nem fog a gyerek, hátra taszítja a gazdag hajtakarót, és bátran oda áll Pali elé.

Pali szemei villámokat látnak cikkázni, kezei remegnek s midőn összefogja a szöveget, lábai mintha földrengés volna, úgy inognak, szemei merően az összetűzendő ruhára tapadnak, s egyszerre bolond módon átöleli

Kell-e bizonyítgatnunk, hogy e multságok kedélyesség dolgában is páratlanok valának, vagy hosszabb szót fűzzünk-e ahhoz, hogy akkor nem ember kiállítás, drágaságok tárlata volt a multság, hogy nem tisztán a jó parthie, ez a különben kétes értékű férj, vagy hozomány volt a cél; ekként tehát erkölcs dolgában kifogásokat sem lehetett támasztani.

De izléesesebben is tudtak akkor mulatni, nem fajult el vitus táncra a magyar csárdás, nem csillár alatt ásitó kóros, öreget frakkosok foglalták el a tért, érte a csillár alatti területet.

Hogy még olcsóbbak voltak-e a multságok, azt minek színezzük — — — szinte halljuk a lányos apák sóhajtásait.

Most mindig farsang van, azért nincs multság soha. Most sem a közszokás tisztelete nem áll az ellen, hogy egyházilag tiltott napokon multság ne essék, se kötelező egyházi törvény; a hatóság erkölcs-rendőri szigora nem szól bele: mulassunk, könnyelműsködjünk!

Es aztán a parmanens dobzódás utját állja a jókedvnek. De utját állja más is: a fényűzés szertelensége. Nem lehet a gondba borult ember jókedvű. A mostani mulatozások csillogásra vannak berendezve, a magánások és a középosztály multságain általán: a takaróból tovább nyújtózkodó keserűség és fanyarság minden emberismerőt meg fog lepni a mostani bálokon.

Pedig a sikert micsoda más tényezők munkálják a régihez képest! A jó közlekedési eszközök. Eddig vasutak hiányában, napokig tartó kocszítás és szánkózás után jutott el az arany ifjuság, de ha eljutott: nem affektált, nem volt életunt, kimerült és lusta, hanem a fiatalos vére, a fiatalság irigyelt heve tört ki őszintén.

Tessék elhinni, szép az a demokracia, elvben és közéleti intézményekben; de az is bizonyos, hogy a farsangi multságok a demokracia érvényét nem nagyon mutatják. A multban legalább őszintesség volt. A régiiek társadalmi külön válása előkelő társaságokat hozott össze, melyek finom neveltség és nemes izlés szerint tudtak mulatni, élvezeteikben az idealist, a szépet és választékosat keresték: ellenben a demokracia tömegeket teremtett, melyek elemei se izlés, se intelligencia, se nevelés tekintetében nem illenek össze s mégis benne a nagyzó kottériák tanját ütnek. A demokracia nivelláló ereje le-

neki domborodott szive táján, nagyot nevetve átöleli, összecsókolja, s kiadja a nagy fontosságú bizonyítványt, én is úgy veszem észre.

Milyen furcsa. Igaz, hogy Pali ugy szegről-végről rokona, de eddig sohse bánta, ha Pali megcsókolta, no meg Pali sem így csókolta meg eddig s most pedig arcába szökik a vér s szeme előtt rózsaszínű felhő támad s futni szeretne Palitól, de annak könnyörgő tekintetét látva, lemond a futásról, kéz kézben marad, s így sétálnak a kert végében levő rétig. Itt Annuskának egy jó gondolata támadt. Pali akarja-e? Már hogyne akarná Pali! Ő mindig és mindenben készséges társa volt Annuskának. Tudja Pali, most még a mama nem tudja, hogy maga megjött, játszuk ki magunkat utoljára, úgy mint régen, csak egy fél órácskát és azután menjünk be, mert többé ugy sem élvezhetjük a szabadságot, teszi hozzá egy keserű fohászszal. Maga ért engem Pali. Maga is érett ember már s engem is nagy lánynak mond a mama.

Ezzel nekiiramodik a virágos rétnak, egy szép pillangó után, ez azonban észrevéve bájos üldözőjét, játszva, majd magasra szállt fel, majd ingerkedve leereszkedik. Annuska ugrálva követi, selyem haja lebomlott fejről s mint az üstökös sugarai, úgy szállnak a csillogó szálak utána; nyomában Pali igyek-

Annus karcau derekát s elkezdi csókolni: szemét, száját, nyakát, de most Annuska kiszakítja magát Pali karjai közül s szapora léptekkel iramodik haza.

Kis szohájában a tükör előtt gyorsan összetűzi az aruló derekat, előveszi asztalából a naplóját s szaporán ír:

„Ma, június 1-én a kertben sétáltam, a szerelemről gondolkoztam s egyszerre előtöppan Pali, régi gyerekpajtásom, már érett ember s mégis mily furcsán viselte magát, mikor figyelmeztettem, hogy én már nagy leány vagyok, összecsókol; ezt ugyan más-kor is megtette — hisz távoli rokonom — de akkor még nem volt hosszú ruhám, no meg a nézése is más volt. Azután még egyszer kedvünkre akartunk mulatni, lepkét hajsoltunk; én elestem, a ruhám derekáról két gomb leszakadt. Pali kért hogy összetűzhesse, s mikor megengedtem, akkor meg egész megijedve állott előttem. — No ezen ugyan jól mulattam, oly jót lehet rajta kacagni, de most már még azt szeretném tudni, milyen az a másik szerelem, a mitől az ember sirni tud? Kérdezni nem merem senkitől!

No jól van! Azért én mégis meg fogom tudni, igen erre vagyok csak kíváncsi, mert az lesz majd az igazi szerelem — mely fájdalommal és könyekkel jár.“

Sárosfai.

törülte a farsangi mulatságok ideális nimbussát, finomságát, kedélyességét.

Valóban úgy van! A kedélynek dobzó sivárságát látva, szinte kedves megelégedéssel tölt el, hogy megöregedtünk. Sajnáljuk a mai leányokat és azt a fiatalságot, melynek csak unalma, ideg és lélekrontó szertelenségei vannak, hogy báli termeink börszévé és tárlatokká váltak, a hol csak azoknak van a leányok közül „kereslete,” a kiknek van számba vehető telekkönyve.

Ezeket szinte „tuljegyzik” ezen a sajtósági börszén.

Kamelias.

Napirend 1897. február 11-én

Naptár: e-ütörtök, febr. 11. Róm. kath. Dezső — Prot: Dezső. — Gör.-kel. (jan. 30.) Három püspök. — Zsidó: Schobeh böjt. — Nap két 6 óra 57 percek; nyugszik 5 órakor. — Hold két délelőtt 10 óra 38 percek; nyugszik éjjel 2 óra 41 percek. Időjárás: hőmérséklet 6 Celsius fok hideg; légnyomás 745 — Kilátás: a központi meteorologiai intézet jelzése szerint: jelentékeny csapadék nélkül száraz idő várható.

Közigazgatási bizottsági ülés a városházán d. e. 10 órakor.

Altiszti bál a Vigadóban.

Színház: „Csak párosan.”

— (Uj regényünk.) Mai számunkban új regény közlését kezdjük meg. Elvünkhez képest, hogy érdekes fordított regények közlése mellett, a fiatalabb író gárda eredeti regényeit is bemutatassuk, Föglér Dezsőtől, lapunknak egyik ügyestollu munkatársától közlünk új eredeti regényt. Az új regény címe: „Tiltott szerelem” s reméljük, hogy olvasó közönségünk osztatlan tetszésével fog találkozni. Ez új regényünket is könyvalakban adjuk.

— (A pécsi dalárda első dal estélye.) Hogy a pécsi közönség még nem fáradt ki és nap-nap után ugyanazok látogatják a táncestélyeket, sőt mi több, a dalárda tegnapi hirdetett táncal egybekötött dalestélyén hogy ismét megtelt a Vigadó terme, ezt nem a tánc vonzóerejének tudjuk be, hanem ama vonzalomnak, melylyel közönségünk a dalárda iránt viseltetik, a szeretetteljes pártfogásnak, melyben mindenki részesíti. Ezért ma is nagy közönség előtt általános tetszés mellett énekelték végig a rövid műsort: Engeszer Miklós „Szerettek”, ugy Storch „Éjji varázs” című románcait; majd férfikarra átírt magyar dalokat, a melyben előforduló bariton szólót Taky Gyula énekelt, szünni nem akaró tapsvihart aratva. De erre már Farkas Sándor is előtérbe lépett embereivel, mire megkezdődött a tánc, mely a kora reggeli órákig tartott. A jelen voltak közül sikerült következőket feljegyeznünk: Asszonyok: Csukás Zoltánné, dr. Johann Béláné, Hartl Gyuláné, Küller Róza, özv. Kobelrausch Lajosné, Milassinné, Notter Jenőné, Stiglbauer Józsefné, Sperl Józsefné, Tabak Lajosné, Vásárhelyi Gerőné, leányok: Asztalos Lujza, Bachmayer Mariska, Bence Böske, Cakó Margit, Dedinszky Olga, Eötvös Ilka, Farkas Irma, Guttmann Zsófia, Gritzmán nővérek, Heffner Viktória, Hartl Iona, Hillebrand Janka, Jilly Veronka, Jilly Böske, Jeszenszky Aranka, Imre Jolán, Kovacs Etelka, Marsall Mancika, Mussong Józsa, Némethy Mariska, Orf Paula, Podluzsányi nővérek, Putzer Sarolta, Scheurer nővérek, Reberits Gizella, Reisner Ella, Szentgyörgyi

nővérek, Schlesinger Aranka, Sperl Mili, Soostó Margit, Schultz Mírtha, Szemmer Irma, Vagner Mariska.

— (Himen táblájáról.) E héten a pécsvárosi anyakönyvi hivatalnak házasságok kihirdetési tábláján a következő új jegyespárok nevei olvashatók:

Cséplő György, rk., Pécs — Kovács Anna, rk., Pécs;

Mezsei Ferenc, rk., Pécs — Richter Juliánna, rk., Pécs;

Laky Imre rk., Pécs — Geiszt Katalin rk., Pécs;

Lakatos Máté, rk., Pécs — Leakert Katalin rk., Pécs;

Rohonci József, rk., Pécs — Tömör Juliánna rk., Pécs;

Muszty József, rk., Pécs — Balogh Mária, rk., Pécs;

Bazsó Károly, rk., Pécs — Schlögl Amália, rk., Pécs;

Müller Nándor, rk., Kaposvár — Bodnár (Kézdí) Juliska, rk., Pécs;

Kronberger Ede, izr., Gáta — Kaiser Rozália, izr., Zúrány;

Weszely Antal, rk., Pécs — Karl Georgina, rk., Szerb-Nagyszentmiklós;

Sziebert Kristóf, rk., Pécs — Neubert Mária, rk., Pécs;

Veigl Ferenc, rk., Pécsvárad — Fleisch Regina, ev. ref., Pécs;

Podroza Nándor, rk., Pécs — Werner Katalin, rk., Pécs;

ifj. Kraft György, ág. ev., Pécs — Schusztér Teréz, rk., Sásd;

Cserny Ernő, rk., Pécs — Lőrinczy Aranka, rk., Pécs.

— (Báli számadás.) A vöröskereszt egyesület pécsi fiókja által f. évi február hó 1-én rendezett álarcos bál bevételének kiadása. Összes bevétel a 9 frt adomány, 1 frt 10 kr. felülfizetés és 15 frt 66 krajcár gyűjtéssel együtt kitesz 412 frt 16 krt. Kiadások 207 frt 43 kr., marad tiszta jövedelem 204 frt 73 kr. Adományok: Majláth Györgyné 5 frt, pécsi légszeszgyár 4 frt. Felülfizetések: Schönher Mihály 80 kr, Köröszts József 30 kr. Két ismeretlen déligyümölcsáros gyűjtése 15 frt 66 kr. A vöröskereszt egyesület pécsi fiókja kötelességének tartja a cs. és kir. 44. gyalogezred parancsnokságának a kiváló zenekar ingyenes átengedéseért, Sável Kálmánné ó méltóságának a díszes és izléses rendezői jelvényekért, Valentin Ottó könyvkereskedőnek a jegyek eladásánál tanúsított buzgalmaért, jánosi Engel József urnak a fűtő anyag ingyenes kiszolgáltatásáért, a hírlapok szerkesztőseinek határozott támogatásukért, a nagylelkű adakozók és a m. t. közönségnek áldozatkészségeért legforróbb köszönetét kifejezni. Kelt Pécsen, 1897. február 10-én. A rendező bizottság.

— (Huszéves zászló.) Most van husz esztendeje, hogy az első pécsi veterán és segélyező egyesület zászlaját ünnepélyesen felszentelték. A nevezetes évforduló alkalmából az egyesület mulatságot rendez, mely igen nagy szabásúnak ígérkezik s melyre az előkészületeket már most megkezdte a rendezőség.

— (A felső-baranyai ev. ref. egyházmegye) f. hó 8-án d. e. 10 órakor

tartotta rendkívüli közgyűlését Siklóson, a városháza termében. Főtárgy, a miért tulajdonképpen összehívta lón, Dányi Gábor beiktatása volt esperesi hivatalába, a ki a múlt nyáron szemgyöngesége miatt lemondott ugyan, azonban az ismételt bizalom nyivánulása elől, mely őt 48 szavazattal tisztelte meg, a kellő pihenés és gyógyítás után helyreallt egészséggel, erővel és munkakedvvel fog hivatalába. A téli időjáráshoz képest elég népes közgyűlés őszinte ovációja zajosan nyilatkozott meg a köztisztviselőben álló férfiu iránt. A közgyűlést Morvay Ferenc h. esperes buzgó imája után megnyitván, miután Nm. Gondnok, mint képviselőházi elnök akadályozva volt lejárataiban, a világi tanácsbírák hivatalban legidősebbjei közül Dr. Kereky Mihály urat kéri fel a társelnöki szék elfoglalására. A szavazatok felbontásáról felvett jegyzőkönyv felolvasása után az esperes az esküt tette le Nagy Imre aljegyző előmondása után s a h. esperes és Dr. Kereky megleghangu szives üdvözlése után szép beszéddel foglalta el az esperesi széket, s kezdetét vette a tanácskozás. Bajó Károly gordisai lelkész indítványára Morvay Ferenc hely. esperesnek az egyházmegye vezetésében illetve ügyei körül kifejtett önzetlen és buzgó tevékenységeért az egyházmegyei közgyűlés jegyzőkönyvileg fejezi ki elismerését és köszönetét. A jelentővek kiigazítása tárgyában hozott végzés után következett az egyházak kötelező tüzkárbiztosításának kérdése, mire nézve 3 társulat adott versenyajánlatot. Morvay Ferenc egyházmegyei főjegyző előadása után az egyházmegye azon esetben, ha ajánlt kedvezményeit a folyamatban levő biztosításokra is kiterjeszteni hajlandó, első sorban az első magyar általános biztosító társaságát, ha ellenben e részben akadály merülne fel, a jövő közgyűlésnek tartja föl a jogot a további választásra, különben másodsorban az Első Hazai Biztosító Részvénytársaságé tételt ajánlatba. A szerződés megkötésével a főjegyző megerősítésével az esperes bizatott meg. A kezeléssel is az egyházmegye főjegyzője bizatott meg. Az elhalt Hoffer Károly t. bíró helyének betöltése végett szavazás rendeltetett el, valamint az egyik aljegyzőségre is Aracs Gyula és Sógor Endre lelkészek között szűkebb szavazás rendeltetett el. Azután az egyházmegyei bíróság tartotta üléseit, nevezetesen: Köröm Károly egyházi adózása ügyében a bíróság úgy határozott, hogy 15 évet meghaladott inas fia helyett adózni köteles. — Göbel János becefai tanító hivatalától minden javadalom nélkül elmozdított. Azonban az ügyész a teljes hivatalától megfosztás végett felebbezett. Az ülés 3 óra után ért véget, melyet az esperes imája fejezett be.

— (Vasuti osztálymérnökség.) A magyar királyi államvasutak igazgatósága jövő hó 1-től vasuti osztálymérnökséget állít fel Szegzardon, melynek hatásköre Sárboárdtól Szegzardon és Báltaszéken át Dombóvárig terjed. Az új osztálymérnökség vezetője Perla k y József lesz.

— (Uj anyakönyvvezető.) Tolnarmegye decsi anyakönyvi kerületébe a belügyminiszter Simon Lajos, decsi másodjegyzőt helyettes anyakönyvvezetővé kine-

vezte s őt a házassági anyakönyv vezetésével és a házasság kötésnél való közreműködéssel is megbizta.

— **(Áthelyezés.)** Zöld P. Lajos, pécsváradi járásbírói végrehajtó, a törökbecsei járásbíróhoz helyeztetett át.

— **(Egyházmegyei hírek.)** Vajay István, szakadáthi adminisztrátor a bölcskei plébániára vikáriussá nevezetett ki. Áthelyeztettek pedig Fuchs Vilmos Bölcskéről Bükösdre, Waldinger István Bükösdről Nádásra és Gyimóthy Jenő Szentlőrincről Ozorára segédlelkési minőségben.

— **(Felültetett emberek.)** Tóth Sándor és Szűcs János, csarnotai és Kanza József, magyarpeterdi lakosok gyakran hallották már hírét annak, hogy vannak olyan közvetítők, kik csekély jó pénzért egész csomó hamis bankót szereznek a szegény ember fiának. Maguk is szerették volna ezt megpróbálni s nosza kapvakaptak az alkalmon, mikor erre lehetőség kínálkozott. A lehetőséget pedig Dobzai József, szigetvári, Nikovics Fülöpné Arnold Mária, hosszuhetényi, Tóth Ádám, csonkamindszenti és Császma Eszter bisei lakosok, kínálták a részükre, a kik rábeszéltek őket, hogy menjenek fel velük Budapestre s ott kerek ezer forintot szereznek majd nekik. A három pénzsóvár ember ráállt az ajánlatra s fel is mentek velük Budapestre. Ott Tóth Sándor 250 frtot, Szűcs János 280 frtot, Kanza József pedig 200 frtot adott át a közvetítőknek s várták érte a ropogós hamis bankókat. De hát felsültek, mert se hamis pénzt nem kaptak, se a maguk jó pénzét nem nyerték vissza, sőt a közvetítőkkel is csak otthon találkoztak, mikor a szentlőrinci csendőrség — feljelentésük folytán — a négy jómadarat letartóztatta, kiket átadtak a szigetvári járásbírósnak.

— **(Pályázat.)** A kaposvári ügyészségnél alügyési állás van üresedésben. Pályázati kérvények 2 hét alatt adandók be.

— **(Betörés.)** Seszták Antal, martonfai lakos házában egy szép éjszaka betörők jártak. Az ablakot feszítették be s azon át behatolva az utcai szobába, ott vagy huszonnégy forint értékű ágyneműt összeszedtek, kihajigálták az ablakon s aztán maguk is utána mászva, odább álltak vele. A betörőket nyomozza a csendőrség.

— **(Megvert ember.)** Papp Sándor, szaporcai lakos ellenséges lábon állt régóta Nagy János, ugyanottani lakossal. A napokban aztán ráesett az utcán és egy ölmosvégű bottal úgy helybehagyta, hogy a megvert ember vagy két hétig fogja sebei miatt az ágyat nyomni. A verekedés bejelentve a vasszlói csendőrségnek, azok a verekedő embert kérdőre vonták, az ölmosbotot elkobozták tőle és korpusz diktiként átadták a bíróságnak.

— **(Három jómadár.)** A Hunyadi utcában egy házban szép galambokat tart a ház ura. A galambok azonban mostanában vesztek, egyre vesztek, akárcsak ha ragadozó karvalyok tizedelték volna meg őket. A galambok eltűnése végre is arra bírta a gazdát, hogy a rendőrségnek jelentse az esetet. Jelentette is és az lett a galambok gyakori eltűnésének a vége, hogy a rendőrök ma el-

fogtak egy hentes, egy cipész és egy csizmadia-inast, a kik rendszerint abban az időben, mikor iskolába kellett volna menniök, belopózkodtak a galambok közé és ott egy-egy csomót összeszedtek. Ajánljuk az inasokat tartó mestereknek, hogy inasaiknak az előadások látogatásáról szóló ellenőrzési könyvét kísérik figyelemmel, mert ime lopásra is felhasználják némelyek az iskolára engedélyezett szabad időt.

— **(Kongrua.)** A kongrua-bizottság ma vette folytatolagos tárgyalás alá ama 95 plébánia jövedelmének megállapítását, melyek a decemberben tartott bizottsági üléseken nem kerülhettek tárgyalásra, mert kimutatásaikat még akkor nem adta be a püspöki helynökség. Az üléseken mindenek előtt felolvasták Lassits Gyula kultuszminister leiratát a bizottság ama kérelmére, hogy a segédlelkészek díjazását Mohácson 400 frtban, a többi plébániákon pedig 300 frtban vehessék fel. A leirat szerint a kérvénynek hely nem adható, mert a díjazást 200 frtban megállapító rendelet legfelsőbb jóváhagyást nyert s így az meg nem változtatható. A bizottság mai ülésén 13 plébánia kongruáját tárgyalta le s így még holnap és holnapután is eltartanak a tárgyalások. A ma letárgyalt 13 plébánia tiszta jövedelmét a következőleg állapították meg: Bozsok 1947 frt 75 kr.; Véménd 1463 frt 04 kr.; Rácmecske 1424 frt 70 kr.; Berkesd 2127 frt 88 kr.; Szentkirály 2392 frt 63 kr.; Bogdása 2008 frt 57 kr.; Sumony 1481 frt 77 kr.; Kisasszonyfa 2985 frt 92 kr.; Bodony 2166 frt 84 kr.; Szentiván 1773 frt 23 kr.; Lovászhetény 1158 frt 46 kr.; P.-Szenterzsébet 1723 frt 08 kr. és Maiss 1098 frt 61 kr.

— **(A baáni arcképleleplezéshez.)** Baranya-Baánból értesítik lapunkat, hogy a „Pécsi Napló“ ama közleménye, mintha Baánban az alispán arcképének leleplezése nagy ünneppé vált volna, téves információ alapul, mert a baániak ez ünnepről mitsem tudnak, — ha csak a jegyzőség az iroda-személyzetével valami magán-ünnepséget nem rendezett, a négy fal között.

— **(Államvizsga.)** Szivér István és Készmáryy Dezső végzett joghallgatók a pécsi jogakadémia államtudományi kara előtt az államtudományi vizsgát sikerrel letették.

— **(Tolvaj ügynök.)** Stein Gyula, állítólag budapesti illetőségű, 30—35 éves, utazóügynök lopást követvén el, feljelentett a pécsi kir. törvényszéknek, hol lopás büntette miatt vád alá is helyeztetett. A vád alá helyezett ügynököt azonban nem lehetett a kihallgatásra megidézni, mert — úgy látszik — tanácsosnak vélte ismeretlen helyre távozni s új lakóhelyét nem jelentette be a bíróságnak. Most elrendelték a nyomozását s ha közrekerítik valahol, a királyi ügyészség gondjaira fogják bízni.

— **(Legközelebbi országos vásár.)** Pécsen április hó 11-én (virágvasárnap) kezdődik. Az országos vásárunk a budaikülvárosi vásártéren fog megtartatni.

— **(Bukás után.)** A pécsi királyi törvényszék országosan körözötti Kovács Ernő, ikervári születésű, huszonhétéves ke-

reskedőt, ki csalárd bukás büntette miatt helyeztetett vád alá. A bukás után azonban félt a büntetéstől s ismeretlen helyre távozván, tartózkodási helyét mindezt ideig nem tudták kipuhatolni. Most keresik és ha megtalálják, át fogják adni a királyi ügyészségnek.

— **(A népkönyha újabb bevételei.)** A pécsi jótékony nőegylet népkönyhája javára a múlt vasárnapi theauzsonna — mint azt a rendezőség végleg megállapította — 113 frtot jövedelmezett. E héten tehát e tekintélyes összeg volt a népkönyha bevétele, mely összeg mellé Lakits Janka urnó két forint adománya járult.

— **(Meglopott hárfás.)** Szegény Frai Miniusz, Csehországból Baranyába le származott hárfás, nagy kártételről tett jelentést a napokban a szentlőrinci csendőrségnek. Tarcsa pusztán beállt kocsijával az udvarra, de persze ő maga nem maradt mellette, hanem bevonult a korcsmába egy pár pohár borra. S míg ő odabenn borozgatott, addig valami jómadár a korcsmaudvarra lopózkodván, leemelte a kocsiról vagy huszonöt forint értékű ág- és ruhaneműit. Persze, mire kiment, hült helye volt a tolvajnak s ellopott ruhának s még most sem akadtak a nyomukra.

— **(Jóváhagyott alapszabályok.)** A belügyminister a somogy-szakácsi kath. olvasó kör és a szegzárdi katolikus legényegylet atapszabályait a jóváhagyási záradékkal ellátta.

— **(Pótvásár.)** A kereskedelmi minister megengedte, hogy Tolna községben a múlt év 5-dikére esett, de elmaradt országos vásár helyett folyó évi március 22-én pótvásár tartassék.

— **(Véres verekedés.)** Mohácson Molnár (Melák) János molnár legény és Kovácsics István napszámos vágta a Dunajegét jégvermek megtöltéséhez. Ezen munkájuk közben összeveszeveszttek, mire Molnár János Kovácsics Istvánt a kezében levő csákánnyal akarta keresztül szurni. Kovácsics jégvágó társát ebben megakadályozni akarván, felkapta gyorsan fejszéjét s azzal Molnár fejét ketté hasította. Midőn még e sorokat írom — írja tudósítónk — él, de az orvosok állítása szerint a reggelt aligha fogja megérni. Molnár rovott előéletű, többször volt büntetve véres verekedésekért.

— **(Szökevény horvát katonák.)** A horvát katonák sehogyse akarnak Tolnán megszokni, a hová két évvel ezelőtt vonult be Horvátországból a 12-ik dzsidas ezred. Már egy alkalommal megirtuk, hogy a kaszárnyát fel is gyújtották, a mit ugyan hivatalosan nem konstatáltak, de több mint valószínű, hogy az elégedetlen horvátok így akartak megszabadulni a kaszárnyából, melyet a vármegye óriási áldozatok árán emeltetett. A szökevények ugyszólván napirenden vannak most is. Legujabban — írja levelezőnk — Takács János közlegény szökött meg ezredétől és sok bolyongás után Döbröcköze ment be Berényi János gazdához, kitől — katona ruhájáért cserébe — polgári ruhát kért, hogy így könnyebben mehessen Horvátországba. A kért ruhát azonban nem kapta meg, hanem értesítették a csendőrséget, mely a szökevényt el is fogta.

— **(Fa tolvajok.)** Bózsza Simon, luzaoki lakosnak, a piskói határban, a Dráva partján két öl tűzifáját a napokban ellopták. A meglopott ember, kinek így tizenkét forint kára van, bejelentette a lopást a baranya-sellyei csendőrségnek s ezek ki is nyomozták, hogy a fát Hartanovics Mihály, Banc Vendel, piskói lakosok, Döme Mari és Jakab Anna társaságában lopták el. Az elloptott fát a tetteseknél részben meg is találták Most a bíróság fog velük végezni.

— **(Gyilkosság boszúból.)** Tóth János berkesdi lakost, mint szegzárdi levelezőnk írja, gyilkosságra vitte a leggonoszabb tanácsadó: a boszu. Domonkos János bírósívelt gazda ugyanis feljelentette őt orgazdaság miatt s ezért börtönt is ült. Ezért aztán boszút esküdött ellene. Nem régen szabadult ki s a mult pénteken megtudva, hogy Domonkos a kocsmában mulat, az utcán megeste és két késszurással meggyilkolta. A jalkiáltásra a nép összecsozdult és mielőtt a szerencsétlen áldozat lelkét kilehelte volna, még megtudta gyilkosát nevezni, ki megugrott ugyan, de a csendőrök még az nap elfogták.

— **(Jégzajlás a Dunán.)** Az idej bolond időjárás mellett a mikor egyik nap erősen havazik, a másik nap meg már szakad az eső, az öreg Duna is az egyik nap hatalmas jégtáblákat cipel a hátán, a másik nap már meg is akad rajta, a harmadik napon meg újra eltakarodik róla. Így Mohácsról táviratozzák, hogy az összetorlódtott jég,

a mely Baja és Tolna között megállott, ma reggel óta megindult, holnapra már egészen eltisztul róla s újra megindulhat rajta a hajó közlekedés. Itt említjük meg, hogy a magyar királyi földmivelésügyi miniszter leiratában föl hívja a törvényhatóságokat, hogy tekintettel a tavaszi árvízveszélyre és olvadásokra, már előre tegyék meg az óvintézkedéseket.

— **(Dunaparti községek veszedelme.)** A Duna szabályozása által nagy veszteség érte már 1867 ben Tolnát, midőn hajóállomását elvesztette és ezáltal forgalma, kereskedelme nagyban aláhanyatlott. A szabályozás következtében holt ággá lett, de azért volt némi mozgása, mert a főágtól, illetve az új Dunától nem záratott el. A három évvel ezelőtt történt jégzajlás, mely Gerjen tolnamegyei községet is elseperte, szükségessé tette a Dunának újabb szabályozását, mely már folyamatban is van, részben pedig meg is történt. Ezen szabályozás következtében a tolnai holt Dunaágot Domborinál elzárták, a minék — mint levelezőnk írja — az lett a szomorú következménye, hogy ez a Dunaág a nyáron megposhadt, beiszapolódott annyira, hogy a sok hinár miatt még a halászok sem vethették meg hálójukat. De főleg a poshadt víz kigőzölgése kelti ama aggodalmat, hogy az e vidéken ugyis gyakori váltóláz fokozódni fog. Tolna város képviselőtestülete meg is tette a lépést a földmivelésügyi miniszternél, hogy segítsen a bajon. A miniszter akkor meg is ígérte a nála járt küldöttségnek, hogy a tolnai holt Dunaágot kikotratja és Domborinál zsilippel látja el. Így ez a Dunaág a gőzhajóknak téli kikötő állomása. Miután az ígélet csupán ígélet maradt, most újból kérvényt fognak a miniszternek benyújtani, hogy a tervbe

vett munkálatot mielőbb hajtsák végre, nehogy a nyár folyamán epidemia pusztítsa el a lakosságot.

Művészet, irodalom.

○ **Suhanc.** Ritkán tapasztalt lelkesedés jellemezte azt a közepes számú közönséget, mely tegnap este végighallgatta a „Suhanc“ előadását. A lelkesedés különben érthető volt, mert nemcsak hogy Juhász, Kézdi, Pálfi Nina, Kiss Pista, Boross, Perényi és Gyarmathy rukkoltak ki a siker érdekében, de az egész előadás olyan jó, egyöntetű és összevágó volt, milyent ritkán hallunk. Az új szubrett, Pálfi Nina, ma lépett fel harmadszor és ma is — nadrágszerepben. A címszerepet játszotta, annyi természetes bájjal, temperamentumos ügyességgel és oly rutinirt otthonossággal, hogy bizony nála különb suhancot keresve sem találunk egyhamar a vidéki színpadokon. Különben az a meg-meguuló tapsvihár, mely jelenéseit nyílt színen is kísérte, bizonyította, hogy immár kedvencévé lett a publikumnak. Juhász Ilona (Eliz) remek, tiszta csengésű, szép hangját teljes erejével ragyogtatta s mellette igen jól megállta helyét Perényi is Emil szerepében. Boross kacagtatóan komikus figurát mutatott be Durand, a derék fűszeres szerepében; kupléit pedig vagy hatszor megújráztatták (persze nem a hangjáért, hanem a bennök rejlő kitűnő komikum miatt.) — Gyarmathy (Bizot), Kiss Pista (Moren

Késő este, mikor már a vándorok utolsó karavánjait is elfődték a fenyők árnyékai, egy öreg ember cammog alá a hegyi uton. Hosszu, száraz, öles férfi, ki, a mint megáll a tisztáson, a hol az alkonyodó nap rásüthet a fenyők közül, úgy tűnik elő, mint az erdők mesés vénje, ősz, bozótos szakállával, hosszú, csontos ábrázatával, melyet egészen fehér, hosszú hajzat sátoroz körül, vállán rongyos tarisznya van keresztül vetve, fejről levette a régi, rongyos kalapot s fényes homlokát engedi süttetni a nappal; egy redő sinca rajta.

Jobbkezét egy kis hat hét éves fiucska fogja, szép kis barna gyermek, sötétkék szemeiben az a boldog kedély, mikor még a szemeken keresztül nem beszél a lélek, mikor még a szenvedésnek, bánatnak, aggodalomnak nincsen szava.

— Lajos! — szól az öreg ember, a mint onnan a hegyoldalról a világot nézi; — nézd csak gyermekem, milyen veres az ég; az egész ég le a föld színéig milyen veres . . . Még a felhők is, mind; . . . a föld meg olyan fekete. Soha sem értem még ezt meg.

A gyermek nem felelt semmit, hanem erővel elvonta az öreget onnan s nagy csontos kezét kis kezecskéjébe fogva, úgy iparkodott rajta könnyíteni a menésben; a köveket, a mik utjában voltak, félre taszította lábai elől, az öreg pedig egyre dűnnyögte magában:

— És a fák is milyen veresek és a kövek mind, mind. Soha sem értem ezt, uram Isten!

Pedig az ég olyan kék volt, mint azelőtt, fák zöldültek, kövek fehérlettek; — más idegen világ az, melyből ez a véres homály jön a jámbor szemei elé;

Tiltott szerelem.

*

— REGÉNY. —

IRTA:

FÖGLER DEZSŐ.

*

Pécs, 1897.

A „PÉCSI FIGYELŐ“ KIADÁSA.

tábornok) és Bognár (rendőrtiszt), valamint Kézdi Juliska (Moren baróné) és Bodroghyné (özv. Meunierné) igen jók voltak. A helyi vonatkozású „Buckó Bernát” nem tett hatást Bognár szájából, aki maga jeles figura volt ugyan, de a rendőrség ki figurázását máskor csak hagyja meg az utca népének s ne rontsa vele a szinpadról az — illuziót. (→)

Farsangi naptár.

Február 11-én. Altiszi bál a Vigadóban. — Házibál a Hétféjedelemben.

Február 13-án: Pécsi könyvnyomdászok táncestélye a Scholtz féle sörcsarnokban. — A „Pécsi Torna Egyesület” bálja a Vigadóban. — Kath. kör táncvigalma. — Mohácsi iparosok Olvasóköreinek táncestélye.

Február 14. Szigetvári önkéntes tűzoltó-egyesület bálja.

Február 16. Pas de quatre Cotteriatársaság nagy estélye Hercenberger tánc iskolájában a Vigadóban.

Február 18-án: Nagy polgári bál a Vigadóban; rendező Hercenberger.

Február 20. Pécsi Nemzeti Kaszinó táncmulatsága. Siklósi Társaskör táncmulatsága a Peikánban. — Zártkörű házibál Heilek Vencel vendéglőjében (Mór- és megye utca sarkán.) — Táncestély a barcstelepi olvasó és társas körben. Zsolnay-gyári önkéntes tűzoltóság bálja a Scholtz-féle sörcsarnokban.

Február 27. Vasasbányatelepi dalkószoru dalestélye.

Március 2. Kaposvári Nemzeti Kaszinó bálja.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRŐL INDUL:

Brood	felé 1904. sz.	személyv. reg.	5 ó. 35 p
Budapest	" 1901. sz.*)	gyors " "	8 " 24 "
Bécs	" 8711. sz.**)	vegyes " "	8 " 29 "
Vinkovce	" 8702. sz.	személyv. " "	9 " 49 "
Budapest	" 1905. sz.	" " d. e.	11 " 34 "
Uj-Domb.	" 1953. sz.***)	vegyes " d. u.	2 " 44 "
Brood	" 1906. sz.***)	személyv. " "	4 " 20 "
Bécs	" 3701. sz.	" " " "	6 " 37 "
Brood	" 1908. sz.	" " este	8 " 18 "
Budapest	" 1903. sz.	" " éjjel	11 " 30 "

*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

***) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

***) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8814. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

PÉCSRE ÉRKEZIK:

Budapestről	1904. sz.*)	személyv. reg.	5 ó. 15 p.
Broodról	1907. sz.	" " "	8 " 2 "
Uj-Domb.-ról	1942. sz.	vegyes " "	8 " 23 "
Bécsből	8702. sz.**)	személyv. " "	9 " 39 "
Broodról	1905. sz.	" " d. e.	11 " 18 "
Budapestről	1906. sz.	" " d. u.	4 " 8 "
	1921.	" " " "	" " " "
Vinkovcéről	8701. sz.	vegyes " "	5 " 50 "
Budapestről	1902. sz.	gyors " este	7 " 50 "
Bécsből	8712. sz.	vegyes " "	8 " 5 "
Broodról	1903. sz.	személyv. éjjel	11 " 2 "

*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8812. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

***) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Törvényszék.

§ Beverték a zsinagóga ablakait. Fodor József, Fridrich Adám, Radics János és Dénesi Gáspár a múlt évi június 14-én Mágocson a Karminek-féle kocsmában esti 9—10 óráig borozgattak s vagy kilenc liter bort ittak meg. A kocsmából távozva, a Schraunn János pálinkamérésében pálinkát akartak inni; de a bolt be volt zárva. Ezen aztán feldühösödtek és kövekkel kezdték ostromolni a házakat, merre elhaladtak. Így értek a zsidótemplomhoz, melyre valószínűleg közúton bocsájtottak s vagy 15 ablakát beverték. Az ott lakó kántor kisietett s előle aztán a rakoncátlan suhancok megfutottak. A csendőrség azonban kinyomozta őket s hosszas huzavona után most tartotta meg ügyükben a végtárgyalást a pécsi kir. törvényszék. A vádlottak azzal védekeztek, hogy annyira be voltak rugva, miszerint azt sem tudták, mit csinálnak; de ezzel szemben már az a körülmény is, hogy a kántor elől elszaladtak, beigazolta, hogy mégis beszámítható állapotban voltak. Ennek alapján aztán elítélte őket a bíróság fejenként 10 frt és 5 frt mellékbüntetésre, esetleg 3 napi fogházra, idegen vagyron megrongálásának vétsége miatt. Az elítéltek az ítéletben megnyugodván, az jogerőssé vált s Fodor József és Dénesi Gáspár megígérték, hogy lefizetik

I.

A HALÁL.

Egy erdős hegyoldalban vagyunk, a honnan igen nagy területet lehet belátni.

Akár hová tekint az ember, nem lát egyebet, mint azokat a barátságatlan fákat, melyek nem kínálnak sem virágot, sem gyümölcsöt, nem mennek aludni őssz idején a többi növényekkel, nem hirdetik új zöldeléssel a tavaszt, érzéketlenek a természet és az emberek bajai iránt.

Egyik hegy után a másik emelkedik, valamennyi mind egyenes, égbenyuló fenyőkkel benöve; néhol a meztelen szilaoldal látszik elő, másutt a mély hegyszakadék, mit a zabolatlan folyam tép magának nagy hóolvadáskor.

A hegyi ut a meredek hegyoldalban kanyarodik tovább, alig érintve itt-amott az uttól messze épített helységeket, csak itt-ott látszik elő egy-egy ablaktalan üres tanya, vagy egy bedőlt épület, mely közül elszórta az idő a köveket.

Majd bemélyed az ut az egymásra boruló fenyőóriások közé, miknek erős gyökerei keresztül nyulognak a döcögős ösvényen s megy tovább kiismerhetlen tekergések között szűk sziklavágások szorosaiban, szekértörő lejtők veszedelmein át.

a büntetést, míg Fridrich Ádám nyomban megkezdte a 3 nap letülését; Radics Jánosra nézve, aki az 52-ik gyalogezrednél szolgál, az ítélet végrehajtás végett közöltetni fog az ezredparancsnoksággal.

§ Szerencsés jómadár. Ritter Miklós, vokányi lakos — mint annak idején meg is írtuk — éppen akkor került Bányatelepen Bieber Antal rendőr kezei közé, mikor éjnek idején az utcán kóborolt, a kabátja alatt egypár csirkét rejtegetvén. A léprekerült madár ekkor bevallotta, hogy a csirkét egy házból emelte el. Meg is mutatta a házat, melyben báró Schenk Ernő lakik. Az elfogott jómadár aztán beismerte azt is, hogy ugyancsak Bányatelepen dr. Fröhmond Imrétől és Hoffmann Ferenctől is lopott aprójószágokat s e beismerés után át lett adva a törvényszéknek. Ügyében most tartották meg a végtárgyalást, melyen a két utóbbi káros meg sem jelent, Schenk Ernő pedig kijelentette, hogy a vádlott megbüntetését nem kívánja. Ezek alapján, meg azért is, mivel az ellopott csirkék értéke 2 forint aluli volt s mert minősítő körülmény nem forogván fenn, a vádlott cselekménye, mint tulajdon elleni kihágás, a járásbíróhoz tartozott volna, — a törvényszék a további eljárást az ügyben megszüntette.

§ Minden szeretőre egy szivar. Fischer Lipót, Fehérvári utcai kereskedő, észrevette, hogy a szolgálója Kahner Éva bele-belekukkant a szivarosdobozba. Ezért aztán feljelentette a bíróságnál s a vizsgálat ki is derítette, hogy a leány vagy 10 darab szivart ellopott a gazdájától. A most megtartott végtárgyaláson e tettet be is ismerte vádlott, aki azzal védekezett, hogy a szivart a — szeretői között osztotta ki, de hogy névleg kik voltak azok, őnél többet nem tudott megnevezni. A bíróság aztán a szeretőit szivarral traktáló, illetve minden lopott szivarra egy egy szeretőt tartó leányzót tíz heti fogházra ítélte, melyből január 13-ika óta tartó vizsgálati fogsága által két hetet kitöltöttnek vett. Az ítélet jogerőssé vált.

§ Sokra vitte. Dörnyei Katalin, pécsi cselédleányzó, ebbeli minőségében nem sokra vitte, mert a gazdái sorban ráuntak és elbocsájtották szeretőt tartó szenvedélyes természetű miatt. A múlt év őszén aztán gondolt egyet s nem állott szolgálatba, hanem élt, ahogy tudott. Fiatal, tizenkilenc éves leány léttére nem sok gondot adott neki a megélhetés, ha pedig nem volt pénze s más-kép nem tudott rá szert tenni, hát lopott. Így kilopta Gerbovits Mihály feje alól, míg az aludt, a 8 frtos zsebóráját és azzal megugrott. Majd Szücs Katalintól ruhát, Schusztér Jánosnétól húst lopott; Eichner Margitnak tavaly, halottak estéjén a fejről lekapta értékes fejkendőjét s elfutott vele, Varga Erzsébet kis leánykától 1 forint 95 krt csalt ki s azzal is odább állt. Két uriháznál szintén lopást követett el, így hát ezen a téren hamarosan sokra vitte. Most volt ügyében a pécsi kir. törvényszéknel a végtárgyalás s kapott mindeme lopásokért héthavi fogházat, mely büntetésből 2 hó vizsgálati fogsága által kitöltöttnek vétetvén, még négy hónapig ül a hűvösön.

Országgyűlés.

— **A képviselőház ülése február hó 10-én.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Major Ferenc kezdte meg a mai vitát, a ki mindenekeelőtt kijelenti, hogy a költségvetést nem fogadja el. Sürgeti az ipartörvény s a szabadipar revízióját, az ipari képesítést, az iparosok hitelviszonyainak, a vásártügynek, házalótügynek szabályozását.

Zichy Jenő gróf polemizál Szemere Atilával. Védi ellenében az elnöklete alatt álló országos iparegyesület működését. Szavait statisztikai adatokkal támogatja.

Dániel Ernő báró, kereskedelmi miniszter, köszöni a tárgyilagos vitát. Védelmébe veszi a vámszöveget Kossuth ellen: mert a mit behozatalnál elvesztünk, megnyerjük a kivitelnél. A kisipar felkarolásával, a hitelszövetkezetek ügyével a kormány komolyan foglalkozik s azokat egyidejűleg az ipartörvény revíziójával meg fogja oldani. A fegyveripar korlátoztatni fog, miután az igazságügyminiszter a fegyvereket ugyanis gazdasági munkákra akarja alkalmazni. (Helyeslés) Az ipartestületek fejlesztésével foglalkozik; a vásártügy reformját helyesli, de ennek megbolygatása ez idő szerint, sok nehézségei járna. Ajánlja, hogy tartózkodjanak az iparosok a vásároktól, akkor majd igen sok vásár önmagától meg fog szünni. Szemerével szemben védelmébe veszi az orsz. iparegyesületet. A nagyipar fejlesztésére a kormány példaadással buzdítja a tőkét.

Tisza István kifejti, hogy a miniszter félreértette beszédét.

Pulszky Ágost előadó szavai után a többség a költségvetést általánosságban elfogadja.

A posta tételénél Lukács Gyula és Visontai Soma a telefon összeköttetések fejlesztését és olcsóbbá tételét ajánlják. Thaly Kálmán a postai mizeriákról tart előadást. Dániel Ernő miniszter fölvilágosításai után a tételt elfogadják.

Ülés végén Sturmán György interpellál a „Magyarország“ tegnap esti cikében ismertetett pestises jute-szállítmány ügyében. Perczel Dezső belügyminiszter megcáfolja az ott közölt híreket. Ezután Kubik Béla interpellált az állami anyakönyvi mizeriák dolgában.

TAVIRATOK.

Főispánok kinevezése.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.)

Baranyamegye és Pécs szabad királyi város főispánjává Ő felsége komlóskeresztési Fejérváry Imre bárót kinevezte. A kinevezett új főispán, a kinek teljes neve Imre, Gusztáv, József, még egészen fiatal ember, 1866. február 20-án született, tartalékos honvédtiszt, az államtudományok doktora és törvényhatósági bizottsági tag egyik alföldi vármegyében.

Tallian békésmegyei főispán helyébe Lukács György belügyminiszteri titkárt nevezte ki ő felsége, a ki így egyenesen

a miniszteri büróból lép a paraszt szocializmus miatt exponált főispánságba. Az új békési főispán fia néhai Lukács György h. belügyi államtitkárnak és volt nagyváradi polgármesternek s nővére Lukács László pénzügyminiszter felesége.

— **A krétai vérfürdő.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Párisi lapok a keleti helyzetet aggasztónak mondják. Krétába tegnap két görög hadihajó érkezett a keresztény menekülők elszállítására. Tegnap egész éjjel véres harc és mészárlás folyt le Krétában a keresztények és mohamedánok között. Részletek hiányoznak.

— **A birnami erdő.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Hevesmegye ismert körlevelét a kvóta-fölemelés ellen Fejér-, Somogy- és Borsodmegyék után Szatmár városa is magáévá tette tegnapi közgyűlésén hozott egyhangu határozatával s megbizta a város orsz. képviselőjét, hogy támogassa a parlamentben.

— **A francia köztársaság elnöke Ausztriában.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Faure Felix köztársasági elnök március végén Abbaziába jön, akit királyunk fog személyesen üdvözölni az osztrák Rivierán.

— **Konzisztorium Esztergomban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Vaszary Kolos hercegprimás tegnap az esztergomi primási palotában két óráig tartó konzisztoriumot tartott a főkáptalan összes tagjainak részvételével, melyen fontos egyházi ügyeket intéztek el.

Laptulajdonos SAUTTER GUSZTÁV Feltétel szerkesztő PLEININGER FERENC
TALIZ JÓZSEF

Péncz-kölcson

Birtokokra, házakra, gyárakra és gőzmalmokra első helyü betáblázásra 40 évre, 4 és fél százalékra, 50 évre 4 százalékra, 2-ik és 3-ik helyü betáblázásra 6 százalékra.

Pénzt

váltóra 5—6 százalékra 10 ezer frtig gyorsan és discretio mellett szerez, — valamint drága adósságokat convertál, ugyszintén váltókat leszámítottat

SCHWARCZ MÁRTON

Budapest, Dob-utca 69. szám.

Kitünő referenciák-kal szolgálhatok.

Az évad előrehaladottsága miatt az árukat mélyen leszállított áron árusítja
a Zentler-féle
férfi és gyermekruha-gyár pécsi főraktára
Király-utca 1. sz. (Bazár-épület)

9156. sz.
tkv. 1896

Árverési hirdetmény.

A dárda kir. járásbírósa mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Buchwald Simon hg.-szőlősi lakos végrehajtónak Radics Jefő hg.-szőlősi lakos végrehajtást szenvedő ellen, 96 frt tőke követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárda kir. járásbírósa területén lévő Hg.-szőlős községben fekvő, a hg.-szőlősi 433 sz. tjkvben felvett 691. hsz. sz. ingatlanból Radics Jefőt illető $\frac{2}{12}$ részére 64 frt 50 krban, ugyanezen tjkvben felvett 1127. hsz. sz. ingatlanból Radics Jefőt illető $\frac{2}{12}$ részére 72 frt 50 krban. — ugyanezen tjkvben felvett 1380 hsz. sz. ingatlanból Radics Jefőt illető $\frac{2}{12}$ részére 90 frt, — a keői 959 sz. tjkvben felvett $\frac{1}{2}$ 970 hsz. sz. ingatlanra 170 frt és a keői 656 sz. tjkvben felvett $\frac{1}{2}$ 792 hsz. sz. egész ingatlanra s így a végreh. törv. 156 §-a alapján Radics Gyula, Radics Szávó és Radics Peró illetőségére is 82 frtban, ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi márczius hó 9. napján d. e. 10 órakor Hg.-Szőlős községben a jegyzői irodában és Keő községben d. u. 3 órakor a község házában tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartozni az ingatlanok becsárának 10 %-át vagyis 6 frt 45 kr. 7 forint 25 kr. 9 forint 17 forint 8 frt 20 krt készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. járásbírósa mint tkvi hatóságnál 1896. évi december hó 6. napján.

Maurer Frigyes
kir. albiró.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller
Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves házszer ellenállt az idő megpróbáltatásának mert már több mint 27 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmazták kórszényhél, csuszai, tag-szagatásnál és meghűléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyártója Horgony-Liniment elnevezés alatt nem titkos szer, hanem igazi népszerű házszer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányoznia 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegeknél árban majdnem minden gyógyszertárban készlelben van; főraktár: Török József Gyógyszertésznél Budapest. Bevásárlás alkalmával igen óvatosan legyünk, mert több kisebbértékű utáni van forgalomban. Ki nem akar megkérődni "sodni" az minden egyes üveget "Horgony" védjegy és Richter cégjegyzés nélkül mint nem valódi utastársa vissza.

RICHTER F. AD. és társa. cs. és kir. udvari szállító. RUDOLSTADT.

REICHENBERGI

Posztó és öltönyzövetek!

Magán vásárlók direkt kiszolgálása!

Tessék kérni mintákat a mi fel-tűnő ujdonságainkból.

Igen elegáns tavaszi öltönykelmék, egész öltözetre 6.70 krtól, 8 frt, 10 frtig és feljebb.

REHWALD FERENCZ FIAI

posztóraktára

Reichenbergben, (Csehország).

142. szám.
1897.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbírósa 1896. évi 24334. számú végzése következtében, Dr. Sey Ernő ügyvéd által képviselt, Grün Bernát javára, Varga Antal ellen 117 frt 36 kr s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján felülfoglalt és 1622frtra becsült butorok, felszerelések, koscsik, lovak és donga fákából álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. járásbírósa 2112 1897. számú végzése folytán 40 frt tőkekövetelés, ennek 1896. évi július hó 8. napjától járó 6% kamatai és eddig bíróság már megállapított költségek erejéig Német-Üröghön 7. sz. a. leendő eszközlésére 1897. évi február hó 23. napjának d. e. 8 órája határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozik oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. LX. t.-c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Pécsen, 1897. évi február hó 5. napján.

Engler Kálmán
kir. bírósági végrehajtó.

Nyomatott Taizs Józsefnél Pécsen 1897.

6059. sz.
tkv. 1896.

Árverési hirdetmény.

A dárda kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Ottó György m.-bolyi lakos végrehajtónak, Birkl András örökösei Birkl András, Ádám, Anna, Katalin, özv. Birkl Andrásné lapáncsai lakosok végrehajtást szenvedők ellen tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárda kir. járásbírósa területén levő, Lapáncsa községben fekvő, a lapáncsai 57 sz. tjkvben felvett 26 hrsz. 58 ház számú ingatlanok végrehajtást szenvedőket illető felére 368 frt 50 kr. kikiáltási árban, a lapáncsai 78. sz. tjkvben foglalt 233 és 234 hrsz. közös legelőből B. 97, 160, 162, 163 a részletekre 37 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi márczius hó 8. n. d. e. 10 órakor Lapáncsa községben tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartozni az ingatlanok becsárának 10 %-át, vagyis 36 frt 85 kr. és 3 frt 70 krt készpénzben, vagy az 1881. nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügymin. rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóságnál 1896. évi szeptember hó 15. napján.

Maurer Frigyes
kir. albiró.

148. sz.
tkv. 1897.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Frankenthaler Adolf dencsi lakos végrehajtónak Biró János magyar-peterdi lakos végrehajtást szenvedő ellen 41 frt 50 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében, a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbírósa területén levő, M. Peterd község határában fekvő a m. peterdi 21 sz. tjkvben I. 22 és 125 hsz. számok alatt felvett kert a 156 § értelmében egészben 117 frt mégis a 23 sz. tjkvben felvett I. 46 hsz. 17 szorsz. házra, udvartér és kertre és 24 hsz. kertre 543 frt becsárban, mint kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi február hó 24. n. d. e. 9 órakor Magyar-Peterd községben a bíró lakásán tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartozni az ingatlanok becsárának 10 %-át, vagyis 11 frt 70 kr. és 54 frt 30 krt készpénzben vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécsen, 1897. évi január hó 13. A kir. törvényszék telekkönyvi hatósága.

Bogyay Pongrác
kir. törvényszéki bíró.